

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

09 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Anatolie Țurcan, Elena Cobzac, Nadejda Toma, Victor Boico

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Dandeuș Veaceslav în numele inculpatului Jantîc Ion, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 22 octombrie 2018, în cauza penală în privința lui

Jantîc Ion XXXXX, născut la XXXXX, originar din s. XXXXX, r-nul XXXXX, domiciliat în or. XXXXX, str. XXXXX, nr. XX, ap. XX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 13.12.2017 – 14.06.2018;

Instanța de apel: 05.07.2018–22.10.2018;

Instanța de recurs: 30.01.2019 – 09.07.2019.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul central din 14 iunie 2018, Jantîc Ion a fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art.248 alin.(5) lit. b), d) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală I. Jantîc a fost învinuit în aceia că dânsul la 07.12.2015, aproximativ la ora 18¹⁴, împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, urmărind scopul trecerii peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor și obiectelor în proporții deosebit de mari prin nedeclarare, deplasându-se cu mijlocul de transport cu n/î XXXXX în direcția intrare în Republica Moldova, a traversat frontiera vamală prin postul vamal de frontieră internațional „Giurgiulești-Galați” fără a declara organului vamal careva obiecte sau bunuri. Ulterior, la 09.12.2015 potrivit planului de cooperare între serviciul Vamal al Republicii Moldova și Autoritatea Națională Vamală din România, s-a constatat că autoritățile Vamale ale României au eliberat pe numele lui I. Jantîc fișa cu nr.16011 din 07.12.2015, care atestă faptul că acesta transporta bijuterii de argint în cantitate de 11 191 gr., a căror valoare în vamă constituie 346 126,57 lei. Totodată, de către I. Jantîc a fost

perfectată declarația vamală de tranzit nr.15BG00100000345895, potrivit căreia bijuteriile din argint în cantitate de 11 191 gr. urmează a fi transportate în Republica Moldova cu mijlocul de transport cu n/î TX 5816AM, destinat fiind „Юн Янтич” cu adresa or. XXXXX, str. XXXXX, XX, la declarația vamală fiind anexat actul nr.32-228753 din 04.11.2015 ce conține lista cu cantitatea și prețul bijuteriilor, precum și actul de expertiză din 14.10.2015, astfel încât obiectele indicate au fost introduse pe teritoriul vamal al Republicii Moldova fără a fi declarate în modul corespunzător organului vamal.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare conform învinuirii incriminate prin rechizitoriu cu stabilirea pedepsei - 5 ani închisoare. În conformitate cu prevederile art. 106 Cod penal mijlocul de transport XXXXX cu n/î XXXXX urmează a fi trecut în proprietatea statului. Încasarea în favoarea statului de la I. Jantîc a sumei bănești în mărime de 346 126,57 lei, adică contravaloarea bijuteriilor.

În argumentarea apelului s-au invocat următoarele:

- probele prezentate de acuzare în susținerea învinuirii incriminate nu au fost apreciate la justa valoare în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală;
- declarațiile inculpatului nu au fost analizate în cumul cu alte probe ale acuzării;
- versiunea inculpatului care a declarat că după trecerea frontierei românești a transmis geanta cu obiectele care se conțineau în ea unei persoane necunoscute a fost combătută de declarațiile martorului I. Harciuc, care a declarat că, fiind în mașină împreună cu I. Jantîc, nu a văzut ca inculpatul să se întâlnească cu cineva pentru a transmite geanta;
- declarațiile inculpatului urmau a fi apreciate critic, deoarece acestea sunt divergente și vin în contradicție cu probele prezentate de acuzare;
- în declarația vamală de tranzit este indicată adresa inculpatului, fapt ce demonstrează intenția acestuia de a trece peste frontiera vamală a Republicii Moldova a obiectelor;
- anterior, de către autoritățile abilitate ale Bulgariei, la 12.10.2015, în automobilul condus de I. Jantîc au fost depistate în locuri special amenajate articole de bijuterii din aur și argint;
- automobilul condus de inculpat nu a fost supus controlului cu aparatul cu raze X- Raspican, în legătură cu care fapt inculpatul a avut posibilitatea de a trece peste frontiera vamală obiectele nominalizate.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 22 octombrie 2018 apelul declarat a fost admis, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Procesul penal în privința lui I. Jantîc în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.248 alin.(5) lit. b), d) Cod penal a fost încetat pe motivul prezenței elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art.287 alin.(10) Cod contravențional. Mijlocul de transport XXXXX, cod vin XXXXX cu n/î XXXXX a fost trecut în proprietatea statului.

S-a dispus confiscarea de la I. Jantîc contravaloarea bijuteriilor din argint în sumă totală de 346 126,57 lei.

5. În argumentarea deciziei adoptate instanța de apel a conchis că, prima instanță nu a elucidat pe deplin toate circumstanțele importante pentru justa soluționare a cauzei penale, eronat ajungând la concluzia de a achita inculpatul, din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În opinia Colegiului judiciar, prin probele prezentate de acuzare, cu certitudine s-a stabilit faptul trecerii de către inculpatul I. Jantîc, peste frontiera vamală a Republicii Moldova, a mărfurilor și obiectelor, sub formă de bijuterii din argint, în cantitate de 11 191

grame, a căror valoare în vamă constituie suma de 346 126 lei 57 bani, fără a fi declarate în modul corespunzător organului vamal.

Astfel instanța de apel a constatat că I. Jantîc la 07.12.2015 a perfectat declarația vamală nr.15BG00100000345895, pentru trecerea peste frontiera vamală a bijuteriilor din argint, în cantitate de 11 191 grame. În declarația respectivă, ca destinatar al bijuteriilor menționate a fost indicat inculpatul I. Jantîc, iar locul destinației acestor bijuterii este – Republica Moldova, or. XXXXX, str. XXXXX nr. XXXXX, adică domiciliul inculpatului.

Astfel, din declarația vamală nr.15BG00100000345895, rezultă în mod expres că inculpatul este titularul acestei declarații vamale și aceasta a fost perfectată sub responsabilitatea sa, or dânsul a prezentat organului vamal al României, bijuteriile și actele de însoțire, inclusiv și declarația vamală de tranzit. Totodată, la declarația vamală de tranzit, au fost anexate și actele cu descrierea amănunțită a bijuteriilor transportate, cantitatea lor și prețul, iar în ședința primei instanțe, inculpatul a mai declarat că la fiecare vamă prezenta bijuteriile cu actele de însoțire spre controlul vamal.

Colegiul a conchis că I. Jantîc era obligat de a declara bijuteriile de argint organului vamal, or, această obligație rezultă din prevederile art.4 alin.(1) din Legea cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoane fizice nr.1569-XV din 20.12.2002, care stabilește expres, că bunurile trecute de persoane fizice peste frontiera vamală a Republicii Moldova, sunt supuse declarării obligatorii.

Colegiul judiciar a menționat că versiunea inculpatului I. Jantîc, precum că el a transmis bijuteriile respective unei alte persoane între posturile vamale ale României și a Republicii Moldova, nu poate fi reținută ca temei de achitare al acestuia, ***or, în conformitate cu legislația în vigoare, ultimul era responsabil de transportarea bunurilor până la locul de destinație și declararea lor, conform declarației vamale încheiate.***

Instanța de apel a mai remarcat că, bunurile respective, au fost declarate de către inculpatul I. Jantîc organului vamal al României, iar intenția acestuia privind nedeclararea bijuteriilor în modul corespunzător organului vamal, se demonstrează și prin comportamentul lui I. Jantîc la controlul vamal de la postul vamal de frontieră internațională Giurgiulești, unde ultimul a declarat colaboratorului vamal S. Iacubenco că, vine din Bulgaria, unde a fost pentru a efectua revizia tehnică a automobilului, și nu a furnizat informația veridică că, vine din Turcia.

Astfel, în opinia Colegiului judiciar, inculpatul prin furnizarea unor date neveridice, la momentul controlului vamal, urmărea scopul inducerii în eroare a colaboratorilor postului vamal și realizării scopului de trecere în mod fraudulos peste frontiera vamală a Republicii Moldova a bijuteriilor din argint.

Totodată, Colegiul judiciar a mai menționat că, prin asumarea de către inculpatul I. Jantîc în calitatea sa de persoană fizică a obligației de a transporta aceste bunuri și trecerea lor peste frontiera vamală a Republicii Moldova, în conformitate cu prevederile art.4 alin.(5) al Legii nr.1569 din 20.12.2002, care prevede că bunurile introduse și scoase de pe teritoriul Republicii Moldova prin intermediul trimiterilor poștale internaționale sau bagajului neînsoțit se declară în scris, în modul stabilit.

Totodată, instanța de apel a conchis că vinovăția lui I. Jantîc, pe deplin a fost confirmă și prin declarațiile martorilor audiați, care au confirmat existența declarației vamale de tranzit încheiată de către inculpatul I. Jantîc și obligația acestuia de a prezenta și declara bijuteriile din argint împreună cu actele de însoțire organului vamal al Republicii Moldova,

precum și prin însăși declarațiile inculpatului I. Jantîc, care nu neagă faptul existenței unei astfel de declarații și a actelor de însoțire pentru bijuteriile nominalizate.

În continuare, Colegiul judiciar a menționat că, din declarațiile martorului I. Harciuc, rezultă că la momentul în care acesta a urcat în mijlocul de transport al inculpatului, a observat că pe bancheta din față era o geantă, iar la intrarea pe teritoriul postului vamal al Republicii Moldova, geanta nu mai era, astfel că raportând aceste declarații la faptul că, inculpatul era responsabil de transportarea bijuteriilor în baza declarației vamale întocmite, pe deplin se demonstrează vinovăția acestuia de comiterea acțiunilor de contrabandă. Or, fiind conștient despre responsabilitatea sa de a transporta bijuteriile până la locul de destinație, asumată prin declarația vamală încheiată, inculpatul a declarat că a transmis bijuteriile unei persoane necunoscută, ceea ce reprezintă încălcarea legislației privind introducerea mărfurilor pe teritoriul Republicii Moldova, și respectiv intenția directă a inculpatului de trecere peste frontiera vamală a Republicii Moldova, a bijuteriilor din argint prin contrabandă.

Argumentele apărării precum că declarația vamală încheiată de I. Jantîc, este o declarație de tranzit și în baza acesteia, ultimul nu este responsabil de conținutul bagajului neînsoțit, a fost apreciată critic, Colegiul judiciar menționând că, potrivit alin.(3) art.42 din Codul vamal, titularul regimului de tranzit este persoana sub responsabilitatea căreia are loc operațiunea de tranzit, iar în conformitate cu prevederile alin.(1) art.45 din Codul vamal, regimul vamal de tranzit se încheie atunci când mărfurile sunt prezentate, împreună cu documentele însoțitoare, la organul vamal de destinație, în stare intactă, cu excepția pierderilor naturale aferente transportării și păstrării în condiții bune.

Respectiv, raportând declarația vamală încheiată, la normele legale citate, Colegiul judiciar a conchis că, în speță, în mod evident responsabil pentru transportarea bijuteriilor din argint și prezentarea lor organului vamal era I. Jantîc și nu altă persoană.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic argumentele apărării, precum că comisia rogatorie adresată autorităților Române, a fost efectuată cu încălcări de procedură, menționând în acest sens, că cererea de asistență juridică a fost întocmită în conformitate cu prevederile legislației procesual penale în vigoare, iar autoritățile române au transmis originalele declarației vamale și a actelor de însoțire a bijuteriilor. Inculpatul și apărătorul acestuia, nu au obiectat asupra declarației vamale TI nr. 15BG00100000345895, întocmită de către inculpat pe teritoriul Bulgariei, precum și nu au obiectat asupra actelor de însoțire a bijuteriilor, cantitatea și prețul lor. Totodată, în declarația vamală nominalizată, în calitate de destinatar al mărfurilor este indicat inculpatul I. Jantîc și nu o altă persoană, locul de destinație a bunurilor menționate este Republica Moldova, or. XXXXX, str. XXXXX nr. XXXXX, adică domiciliul inculpatului, ceea ce demonstrează în mod repetat că, responsabil pentru transportarea acestor bijuterii și cel ce le va primi la locul de destinație, este inculpatul I. Jantîc. La fel, ultimul se face responsabil pentru declararea acestor bunuri organului vamal. Mai mult ca atât, inculpatul nu neagă că, a prezentat declarația vamală și actele de însoțire a bijuteriilor, la fiecare post vamal pe care îl traversa, până la intrarea pe teritoriul postului vamal al Republicii Moldova. Faptul prezentării declarației vamale și a actelor de însoțire organului vamal al României, se confirmă prin ștampila aplicată de către Autoritatea Națională Vamală al României pe actele respective.

Colegiul judiciar a apreciat declarațiile inculpatului I. Jantîc, precum că nu cunoștea ce se afla în geanta primită de la cetățeanul turc și respectiv nu cunoștea ce transporta și cine trebuia să primească aceste bunuri, ca fiind neveridice fiind o strategie de apărare a inculpatului, combătându-se prin declarația vamală TI nr.15BG00100000345895 și actele

de însoțire, din care rezultă ce bunuri erau transportate și cine era destinatarul. Totodată, incontestabil a fost demonstrat că declarația vamală a fost deschisă și închisă de însăși inculpatul I. Jantîc, ceea ce demonstrează încă o dată că, inculpatul cunoștea ce transporta.

În continuare Colegiul judiciar a conchis că, prima instanță nu a supus analizei și aprecierii corespunzătoare declarația vamală, întocmită de către inculpat pe teritoriul Bulgariei, privind transportarea bijuteriilor din argint, care atestă responsabilitatea acestuia, pentru transportarea bunurilor până la locul destinației și obligația acestuia de a le declara organului vamal. S-a mai menționat că în lipsa analizei și aprecierii acestei probe, instanța de fond nu a supus analizei acțiunile inculpatului și anume asumarea de către acesta a obligației de a respecta legislația privind introducerea bunurilor pe teritoriul Republicii Moldova, în calitate de persoană fizică.

În acest context Colegiul judiciar a reținut prevederile art.4 a Legii cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoane fizice nr.1569-XV din 20.12.2002, și faptul întocmirii de către inculpatul I. Jantîc a declarației vamale TI nr.15BG00100000345895, prin care și-a asumat răspunderea pentru trecerea bijuteriilor din argint peste frontiera vamală a Republicii Moldova, ultimul fiind obligat să treacă aceste bunuri peste frontiera vamală, să le declare organului vamal, să le transporte până la destinație, fapt care nu a fost analizat și apreciat de către prima instanță.

La fel, Colegiul judiciar, a constatat că, prima instanță în mod eronat a reținut în sentința de achitare, ca fiind constatat că, inculpatul I. Jantîc a transmis bijuteriile din argint unei persoane necunoscute fiind pe teritoriul României și că la materialele cauzei nu există o ordonanță de disjungere a cauzei în privința altor persoane, or, în acest sens nu a fost prezentată nici o probă, iar din declarațiile inculpatului rezultă că el a declarat bijuteriile din argint la trecerea frontierei vamale a României și a trecut peste frontiera vamală cu aceste bijuterii din argint, circumstanțele date fiind confirmate și prin declarația vamală TI nr.15BG00T00000345895, și actele de însoțire.

Instanța de apel a mai menționat că prima instanță la judecarea cauzei era obligată la adoptarea sentinței să soluționeze chestiunile prevăzute la alin.(1), pct. 1), 2), 3), 4), 5) art.385 CPP și anume: dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul I. Jantîc, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă întrunește elementele infracțiunii imputate, dacă este vinovat de săvârșirea acesteia, dacă trebuie să fie pedepsit, ceea ce nu a soluționat, or, instanța de fond urma să se pronunțe doar în privința persoanei pusă sub învinuire și nu era în drept să se expună asupra vinovăției altor persoane și să constate dacă alte persoane vor fi supuse sau nu răspunderii penale.

În concluzie, Colegiul judiciar a conchis că, învinuirea adusă inculpatului I. Jantîc, pe deplin și-a găsit confirmare în cadrul examinării cauzei în instanța de apel, însă ținând cont de modificările operate prin Legea nr.179 din 26 iulie 2018, în vigoare din 17 august 2018, la art.248 Cod penal, precum și de prevederile art.10 Cod penal, a conchis că procesul penal în privința inculpatului urmează a fi încetat, cu recunoașterea acestuia vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art.287 alin.(10) Cod contravențional, conform indicilor: trecerea mărfurilor, obiectelor peste frontiera vamală a Republicii Moldova, prin nedeclarare, dacă aceste acțiuni nu constituie infracțiuni de contrabandă sau o altă infracțiune, or, bunurile transportate de I. Jantîc și nedeclarate organului vamal al Republicii Moldova nu depășește valoarea de 100 de salarii medii lunare pe economie prognozate pentru anul 2015.

Totodată, Colegiul judiciar a considerat necesar de a înceta procesul contravențional în privința inculpatului pe motivul intervenirii termenului de prescripție de atragere la răspundere contravențională prevăzut la art.30 alin.(2) Cod contravențional.

La fel Colegiul judiciar a conchis că este întemeiată solicitarea procurorului privind supunerea confiscării speciale a mijlocului de transport de model „XXXXX” cu n/î XXXXX, precum și a încasa din contul inculpatului I. Jantîc, în beneficiul statului a contravalorii bijuteriilor din argint, în sumă de 346 126, 57 lei, bazându-și concluzia pe prevederile art.439⁷ alin.(1), (2), (7) și (8) Cod contravențional și art.162 din Codul de procedură penală. În argumentarea acestei concluzii Colegiul judiciar a reținut că inculpatul a comis fapta imputată, folosind mijlocul de transport menționat, care îi aparține.

6. Decizia a fost contestată cu recurs de către inculpatul I. Jantîc, care invocând temeiurile de drept prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6), 8), 9) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței, argumentând următoarele:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra lipsei în învinuirea înaintată a acțiunilor alternative obligatorii în calitate de semne ale laturii obiective (eludare, tănuire);

- în speță nu a fost probată presupunerea acuzării privind calificativul „de două sau mai multe persoane”, or, I. Harciuc a fost scos de sub urmărire penală, iar în privința altor persoane neidentificate de către organul de urmărire penală nu există vreo ordonanță de disjungere a cauzei, astfel că procurorul neîntemeiat și ilegal i-a incriminat inculpatului acest semn calificativ;

- învinuirea incriminată nu este concretă, or norma prevăzută la art. 248 Cod penal prevede trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a bunurilor (...) eludându-se controlul vamal ori tănuindu-le de el. Astfel, în motivarea deciziei instanța nu a indicat prin care probe se confirmă faptul trecerii peste frontiera de stat a unor obiecte;

- în condițiile în care lui I. Jantîc nu i se impută eludarea sau eschivare a bunurilor de la controlul vamal, interpretarea instanței privind obligativitatea declarării bunurilor, este totalmente combătută prin declarațiile martorilor A. Negru, S. Iacubenco, care au declarat că nu i-au propus lui I. Jantîc de a perfecta declarația DV-6 și respectiv acesta nu a completat-o, deoarece nu avea ce declara;

- în speță instanța legal și contrar prevederilor art.3 alin.(2) Cod contravențional a dispus confiscarea mijlocului de transport în temeiul art.397⁷ Cod contravențional, or, întreg Capitolul V¹ a fost introdus prin Legea nr.208 din 17.11.2016, în vigoare din 16.03.2017, pe când fapta imputată ar fi avut loc la data de 07.12.2015;

- la controlul minuțios al automobilului condus de inculpat cu toate mijloacele tehnice posibile nu au fost depistate careva bunuri care nu au fost declarate, neîntemeiat i se incriminează acestuia că dânsul ar fi trecut peste frontiera vamală a Republicii Moldova careva bijuterii din argint;

- la stabilirea așa zisei valori a mărfurilor instanța s-a condus de informația organului vamal, privind stabilirea valorii mărfii în vamă, însă aceasta nu este o probă concludentă;

- organul de urmărire penală nu a dispus efectuarea expertizelor privind efectuarea expertizei privind determinarea caracteristicilor mărfii (metal, probă) incluziv a prețului;

- acuzarea nu a probat că obiectele erau confecționate din argint sau erau doar poleite cu substanțe asemănătoare sau erau obiecte care emită argintul (melhiorul (argint german), neilziberul (argila de argint)). Astfel, nu există nici o expertiză care să confirme structura fizică-chimică a obiectelor ce se declară a fi argint.

7. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Conform art.424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.

Din conținutul recursului declarat rezultă că, recurenții solicită menținerea sentinței instanței de fond prin care inculpatul a fost achitat pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Verificând actele cauzei, prin prisma criticilor formulate de recurenți, Colegiul penal lărgit constată că nici unul din temeiurile, la care se referă autorii recursului, nu este aplicabil din punctul de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Analizând probele descrise expuse în hotărârea contestată, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel corect a concluzionat că vinovăția lui I. Jantîc de săvârșirea contravenției prevăzute la art.287 alin.(10) Cod contravențional conform indiciilor: trecerea mărfurilor, obiectelor peste frontiera vamală a Republicii Moldova, prin nedeclarare, dacă aceste acțiuni nu constituie infracțiuni de contrabandă sau o altă infracțiune, este dovedită pe deplin.

Argumentele recurentelor, precum că probele administrate au fost apreciate incorect și unilateral, iar hotărârea contestată este bazată pe presupuneri - sunt neîntemeiate. Instanța de apel a soluționat cazul examinând toate probele în ansamblu, unele probe fiind motivat respinse, altele acceptate. Totodată, Colegiul penal lărgit statuează că, la aprecierea probelor judecătoria sunt independenți, nefiind legați de opinia altor persoane, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare. Prin urmare, se constată că, la caz nu este prezentă nici o discordanță între cele reținute de instanța de apel referitor la vinovăția lui I. Jantîc și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. Starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța de apel, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relatate și examinate în cuprinsul hotărârii atacate.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct.6. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct.5. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului din cadrul urmăririi penale și instanței de fond, care nu a negat că a completat declarația vamală TI nr.15BG00T00000345895, precum și nu a avut careva obiecții la actele de însoțire, din care rezultă ce bunuri erau transportate și cine era destinatarul, ale martorilor S. Iacobenco, A. Barbaroș, A. Negru și I. Harciuc, raportul ofițerului de urmărire penală a serviciului vamal M. Dogotaru din 13.01.2016; procesul verbal de consemnare a constatării bănuielii rezonabile cu privire la comiterea infracțiunii prevăzute din 13.01.2016, raportul depus de către șeful postului vamal Giurgiulești V. Stamatii; informația despre trecerea frontierei de stat de către I. Jantîc, declarația vamală TI nr.15BG00T00000345895 din

07.12.2015; factura nr.32-228753/04.11.2015, expertiza din 14.10.2015 și copiile foto a bijuteriilor din argint, care au fost efectuate la controlul vamal în Postul Vamal Galați, România, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța indicând clar și argumentat motivele pentru care a respins probele și versiunea apărării. Astfel, instanța de apel s-a pronunțat argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul acuzatorului de stat precum și asupra argumentelor apărării menționate în cadrul cercetării judecătorești, probele administrate pe caz demonstrând cu certitudine că inculpatul a comis contravenția prevăzută la art.287 alin.(10) Cod contravențional (*pct.5. din decizie*).

Prin urmare, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile făcute de instanța de apel rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza hotărârii de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Astfel, versiunea inculpatului prin care se indică că nu a cunoscut care era conținutul genții pe care a transmis-o unei persoane necunoscute până a intra pe teritoriul vamal al Republicii Moldova, corect a fost respinsă de către instanța de apel, iar concluziile instanței la acest capitol sunt argumentate riguros (f.d.175-176 vol. II), concluzii pe care instanța de recurs le consideră întemeiate și a căror reluare nu se mai impune.

Argumentul invocat de autori precum că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra lipsei în învinuirea înaintată a acțiunilor alternative obligatorii în calitate de semne ale laturii obiective (eludare, tănuire), Colegiul penal lărgit îl respinge ca neîntemeiat și va menționa următoarele:

Latura obiectivă a infracțiunii de contrabandă are o structură diferită, în funcție de varianta concretă a acestei infracțiuni care constituie trecerea peste frontiera vamală, cu încălcarea regulilor vamale: dacă sunt prezente **una sau mai multe** din următoarele metode de comitere a infracțiunii de contrabandă: 1) eludarea controlului vamal; 2) tănuirea de controlul vamal, prin ascundere în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop; 3) folosirea frauduloasă a documentelor sau a mijloacelor de identificare vamală; 4) nedeclararea sau declararea neautentică în documentele vamale sau în alte documente de trecere a frontierei vamale

Prin urmare acțiunile menționate de recurenți „**eludare, tănuire** ” **nu reprezintă acțiuni alternative obligatorii a laturii obiective, dar sunt metode distincte de comitere a acestei infracțiuni**, or, prin **eludarea** controlului vamal se înțelege - intrarea sau ieșirea din țară prin alte locuri decât cele destinate pentru aceasta și nu are importanță dacă se recurge sau nu la diferite metode pentru mascarea mărfurilor, obiectelor sau a altor valori. Eludarea controlului vamal se consideră aceleași acțiuni în cazul intrării sau ieșirii din țară și prin locuri destinate pentru aceasta, dacă trecerea sau ieșirea a fost săvârșită forțat, neautorizat sau fără permisiunea organului vamal; prin **tănuirea** de controlul vamal - neprezentarea pentru control vamal a bunurilor ce se trec peste frontiera vamală a Republicii Moldova pe o cale ce împiedică examinarea și constatarea lor, precum și trecerea cu folosirea ascunzișurilor, adică a locurilor ascunse ale corpului, hainelor, obiectelor personale etc. (inclusiv a celor special fabricate); trecerea obiectelor cu mijloace reutilitate sau acomodare drept ascunziș sau prin atribuirea unor bunuri a formei altor bunuri, iar prin

nedeclarare a mărfurilor se înțelege neprezentarea în modul stabilit a informațiilor precise despre aceste mărfuri, obiecte sau alte valori.

Analizând rechizitoriul Colegiul penal lărgit constată, că inculpatului i s-a incriminat comiterea contrabandei anume **prin metoda nedeclarării mărfurilor**, și nu prin eludare sau tănuire.

Referitor la alegațiile recurenților precum că în speță instanța contrar prevederilor art.3 alin.(2) Cod contravențional a dispus confiscarea mijlocului de transport în temeiul art.439⁷ Cod contravențional, deoarece această normă a fost introdusă prin Legea nr.208 din 17.11.2016, în vigoare din 16.03.2017, adică după comiterea faptei imputate, Colegiul penal relevă următoarele:

La momentul comiterii faptei (07.12.2015) art.431 alin.(4) Cod contravențional prevedea „la judecarea cauzei contravenționale, instanța hotărăște asupra corpurilor delictive potrivit prevederilor **art.106 Cod penal** și ale **art.162 din Codul de procedură penală**, care se aplică în modul corespunzător în procesul contravențional”, după modificările operate prin Legea nr.159 din 12.10.2018 alin.(4) prevede „la judecarea cauzei contravenționale, instanța hotărăște asupra corpurilor delictive potrivit **art.439⁷ din prezentul cod** și prevederilor **art.162 din Codul de procedură penală**, care se aplică în mod corespunzător în procesul contravențional”.

Reieșind din norma de drept sus citată Colegiul lărgit, atestă că măsura de siguranță „**Confiscarea specială**”, era **prevăzută de codul contravențional și până la introducerea** prin Legea nr.208 din 17.11.2016 a Capitolul V¹ doar că instanța de judecată hotăra chestiunea cu privire la corpurile delictive în conformitate cu prevederile art. 106 Cod penal, care prevedea „*confiscarea specială*”.

În consecință Colegiul conchide că, totalitatea argumentelor invocate de recurenți nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului și ca urmare acestea nu sunt suficiente pentru a constitui erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor instanței de apel referitor la vinovăția inculpatului, precum și la soluția instanței vis-a-vis de soarta corpurilor delictive. Totodată se constată că Curtea de Apel a examinat prezenta cauză fără careva abateri de la normele de procedură și corect a apreciat probele cercetate sub toate aspectele, just ajungând la concluzia privind vinovăția lui I. Jantîc de trecerea mărfurilor peste frontiera vamală a Republicii Moldova , prin nedeclarare, concluzie ce este susținută și de instanța de recurs.

Tot aici, Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel în hotărârea adoptată a realizat o justă interpretare și aplicare a reglementărilor incidente, decizia adoptată fiind legală, întemeiată și riguros argumentată, faptelor comise de către I. Jantîc li s-a dat o încadrare juridică corectă, motivarea soluției fiind bazată pe probele administrate în cadrul procesului penal.

Generalizând cele menționate mai sus Colegiul penal lărgit constată că, în cauză, instanța de apel și-a motivat decizia pronunțată și *aceasta cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, astfel instanța de apel a examinat* cauza fără careva abateri de la normele de procedură și corect a apreciat probele cercetate sub toate aspectele.

În acest context, instanța de recurs consideră că argumentele invocate de recurenți în recursul declarat sunt neîntemeiate, fapt ce determină incontestabil concluzia de respingere a acestuia ca inadmisibil.

8.În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către avocatul Dandeu Veaceslav în numele inculpatului Jantîc Ion, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 22 octombrie 2018 în cauza penală în privința lui *Jantîc Ion*, cu menținerea hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 august 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

Nadejda Toma

Victor Boico